

عنوان مقاله:

شرط ضمان در تکافل

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی حقوق و علوم قضایی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فاطمه رجایی - استاد دانشگاه حکیم سبزواری

شقایق کلانتری - دانشجوی ارشد دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

عقد بیمه به دلیل ماهیتی قمارگونه و دخل و تصرف عنصر ربا در آن از نظر برخی از فقیهان مردود شناخته شده و در عوض تکافل در این عرصه به جایگزینی از آن معرفی گشته است. لذا حقوقدانان و فقیهان در پی آن آمدند که ماهیتی به آن ببخشند و شاید با تشخیص این ماهیت اصول حاکم بر آن نیز مشخص گردد از میان الگوهای ارائه شده ظاهرا الگوی عقد ودیعه تطابق بیشتری نسبت به سایرین با تکافل دارد. در تکافل اصل بر آن است که در صورت عدم وقوع زیان وجوه پرداختی و سود حاصل از سرمایه گذاری میان شرکت و مشارکت کننده تقسیم شود و شاید در همین نقطه است که ناکارآمدی باقی الگوها نمایان می شود. اما پس از قبول این الگو باید دید درج شرط ضمان در تکافل مبتنی بر عقد ودیعه چگونه است با وجود اختلافاتی که راجع به درج شرط ضمان در عقود امانی و به طریق اولی در تکافل مبتنی بر عقد ودیعه این اختلاف نظرها نیز وجود دارد اما به هر حال با تحقیق و بررسی منابع و جمع بندی های حاصله به این نتیجه رسیدیم که درج شرط ضمان در تکافل مبتنی بر عقد ودیعه خلاف اقتضای عقد نیست و درج آن بلا اشکال است.

کلمات کلیدی:

بیمه، بیمه اسلامی، تکافل، الگو، عقد ودیعه، شرط ضمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1039447>

